

Finansministeren dels „Forflag til Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling, indtil Finansloven for Finansaaret fra 1ste April 1893 til 31te Marts 1894 er given“ og dels „Forflag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1893 til 31te Marts 1894“ (Tillæg A., Sp. 2391—2658) og fremsatte den 16de December „Forflag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1ste April 1893 til 31te Marts 1894“ (Tillæg A., Sp. 2977—3128). Samtlige disse Lovforflag henvistes til Finansudvalget, som afgav Betænkning over Tillægsbevillingslovforflaget den 24de Marts (Tillæg B., Sp. 1887—2100). Det vedtoges af Folketinget ved 3dje Behandling den 30te Marts og af Landstinget ved 3dje Behandling den 2den April og stadfæstedes af Kongen den 13de April.

Der foreligger saaledes vel en Tillægsbevillingslov for 1893—94, men ingen af Rigsdagen vedtagne Finanslov. Statsrevisorerne have derfor i deres Underløgelse af Statsregnskabet for dette Aar i det væsentlige været stillede paa samme Maade som for de nærmest foregaaende, idet de have været henviste til en Sammenligning mellem Statsregnskabet og de ministerielle Budgetter samt disses Forhold til det af Ministeriet fremlagte og i Tingene behandlede Finanslovforflag, til Tillægsbevillingsloven af 13de April 1894 og til Overflagene for tidligere Aar.“

Indstillingerne med deres Begrundelser lyde saaledes:

„Følge det saaledes oplyste skønne Clausen og Holm af de i Statsrevisorerne's Betænkninger for de 8 Finansaar 1885—93 anførte Grunde ikke rettere, end at det for Finansaaret 1893—94 aflagte Statsregnskab med Undtagelse af de i Henhold til Tillægsbevillingsloven opførte Poster maa indstilles til ikke at passere, hvorfor der da heller ikke for dem, lige saa lidt som ved de foregaaende Statsregnskaber, bliver Anledning til at gøre Indstilling angaaende Regnskabets enkelte Poster.

Carstensen og Dinesen maa derimod ligeledes ifølge de samme Betragtninger, som Dinesen og Dressing have gjort gældende i de nævnte Betænkninger, indstille det for Finansaaret 1893—94 aflagte Statsregnskab til Godkendelse.

Som det vil ses, henvise Revisorerne med Hensyn til Begrundelsen af deres Ind-

stillinger til de af Statsrevisorerne i Betænkningerne for de 8 foregaaende Finansaar anførte Raisonnements. Udvalget, saavel dets Flertal (H. N. Hansen, Johansen, Rump og Sehested), der tiltræder Carstensen og Dinesens Indstilling, som Mindretallet (Octavius Hansen), der slutter sig til Clausens og Holms Indstilling, formener ogsaa at kunne nøjes med som Grundlag for disse Standpunkter at henvise til, hvad der indeholdes i de af Landstingets Udvalg i tidligere Aar over Statsrevisionens Arbejder afgivne Betænkninger.

Hvad angaar Detaillen, særlig Revisorerne's Specialbemærkninger, finder Udvalget, næst i øvrigt at henvise til Betænkningen, sig foranlediget til at henlede Landstingets Opmærksomhed paa følgende Punkter:

I Betænkningen S. 50 om Bedligholdelse af Statsbanernes Driftsmateriel hedder det:

„2. Bogne. Hertil bevilgedes 577,300 Kr., med hvilket Beløb Kontoen optoges paa Budgettet; der er en Merudgift af 55,736 Kr. 82 Ø. Til Arbejds løn for ansatte i 3dje Pensionssklasse (Haandværkere og disses Hjelperc) er udgivet 321,048 Kr. 73 Ø. Grunden til Merudgiften maa, ifølge Strivelse af 16de Juli d. A., søges i en større Benyttelse af Bognmateriellet end forudsat. Som anført i Anmærkningerne til Konto 3. C. 2. i Finanslovforlaget for 1893—94 § 6 blev Udgiften anslaaet til ca. 5 Ø. pr. Bognmil. I Virkeligheden har den (for 13,109,093 Bognmil) udgjort 4,88 Ø. pr. Mil, og naar der tages Hensyn til den betydelige Stigning i Bognenes Gennemsnitsbelastning i 1893—94, for Person- og Godsvogne henholdsvis 10,01 rejvende og 49,52 Centner pr. Bogn mod 9,50 og 46,59 i 1892—93, stiller Forholdet sig endnu gunstigere.

Statsrevisorerne formene, at den stedfundne Overstridelse burde have været søgt dækket ved en Tillægsbevilling.“

Naar henses til det i Anmærkningerne til Finanslovforlaget anførte Grundlag for Beregningen af Udgiftspostens Størrelse og til den givne Begrundelse af Merudgiften,